

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΚΑΣΙΜΟ ΚΑΙ ΣΑΠΙΣΜΑ
ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ

Υπό κ. ΦΩΤΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, γεωπόνου Α.Σ.Ο.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ Ἰου-
λίου καὶ ὅτε αἱ σταφυλαὶ τῆς σταφίδαμπέ-
λου εὐρίσκονται εἰς τὸ «γυάλισμα» ἀλλὰ
καὶ μετὰ τοῦτο, πάντως πρὸ τῆς τελείας
ὀριμάνσεως, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον
τῆς διαρρήξεως τοῦ φλοιοῦ τῶν ραγῶν
(σκάσιμο τῶν ραγῶν).

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται εἰς
τὰς σταφυλάς τῶν ὁποίων ἡ πυκνότης τῶν
ραγῶν εἶναι μεγάλη καὶ κυρίως εἰς στα-
φίδαμπέλους μὲ μεγάλῃν εὐρωστίαν (βα-
ρεῖα κτήματα). Τοῦτο βέβαια δὲν ἀποκλείει
τὴν ἐμφάνισιν σκασιμάτων καὶ εἰς τὰς
λοιπὰς σταφίδαμπέλους τὰς μέσης ἢ μι-
κρὰς ἀναπτύξεως.

Τοῦτο παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὴν Κο-
ρινθακὴν σταφίδα λόγῳ τοῦ λεπτοῦ φλοιοῦ
τῶν ραγῶν τῆς καὶ ὀλιγώτερον εἰς ποικι-
λίας ἀμπέλου λόγῳ τοῦ σκληροτέρου
φλοιοῦ τῶν.

Τὰ αἷτια τοῦ σκασίματος τῶν ραγῶν εἴ-
ναι δύο :

1) Σκάσιμο προερχόμενον ἐκ προσβο-
λῆς τῶν ραγῶν ὑπὸ τοῦ ὠιδίου (Θεαφα-
σθένεια) καὶ

2) Σκάσιμο ὀφειλόμενον εἰς περίσσειαν
ὑδατος ἐδάφους ἢ ὑπερβολικὴν ὑγρασίαν
ἀτμοσφαιράς.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ὠίδιον
ἀναπτυσσόμενον ἐπὶ τῶν ραγῶν ἀποξηραι-
νει τμήμα τοῦ φλοιοῦ τῶν. Τὸ τμήμα
τοῦτο δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ,
κατὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν ραγῶν μὲ χυ-
μοῦς, τὴν αὔξησιν τοῦ ὑπολοίπου (καθα-
ροῦ) τμήματος τῆς ραγῆς καὶ τότε ἔχομεν
τὸ σκάσιμο τῶν ραγῶν τὸ ὁποῖον φθάνει
μέχρι τοῦ κέντρου τῆς ραγῆς, ἐὰν δὲ ἐπι-
κρατῇ ξηρασία, αἱ ράγες ξηραίνονται.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ σκά-
σιμο ὀφείλεται εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἐδά-
φους ἢ τῆς ἀτμοσφαιράς.

Λόγῳ ὑπερβολικῆς καὶ ἀπροόπτου ἀπορ-
ροφῆσεως ὑδατος ὑπὸ τῶν πρέμνων (κλι-

μάτων) π. χ. μετὰ μίαν βροχὴν ὑστερα
ἀπὸ περιόδου ξηρασίας κατὰ τὴν ἐποχὴν
τοῦ γυαλισματος ἢ καὶ μετέπειτα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν προκαλεῖται
ἀπότομος συγκέντρωσις χυμῶν εἰς ὅλον τὸ
ὑπέργειον τμήμα τοῦ φλοιοῦ καὶ συνεπῶς
καὶ εἰς τὰς ράγας.

Τότε εἰς πολλὰς ράγας σχίζεται ὁ λε-
πτότατος φλοιὸς τῶν μὴ δυνάμενος νὰ πα-
ρακολουθήσῃ τὴν ἀπότομον αὔξησιν τῆς
σαρκὸς τῆς ἐμπλουτισθείσης ἀπροόπτως μὲ
ὑπερβολικὸς χυμοῦς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπίσης καθ' ἣν ἔ-
χομεν περίσσειαν ὑγρασίας εἰς τὴν ἀτμό-
σφαιραν εἶναι ἐπακόλουθον τὸ σκάσιμο τῶν
ραγῶν (ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπερ-
βολικῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους).

Ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ἀνωτέρω καὶ αἱ
αὐξομειώσεις τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὴν
ἐποχὴν τοῦ γυαλισματος καὶ μετέπειτα
συμβάλλουν σημαντικῶς ὑπὲρ τῶν σκασι-
μάτων.

Τὸ σκάσιμο τῶν ραγῶν ὅσον καὶ ἂν
δὲν θεωρῆται ὑπὸ τῶν παραγωγῶν μας ἀπὸ
τὰς πρώτου μεγέθους ζημίας τῶν σταφίδα-
μπέλων (ὡς π. χ. Περονόσπορος, Ὄιδιον,
Χάλαζα, Πάγος, Ἴσκα κ.λ.π.) ἐν τοῖσις
εἶναι ἀπὸ τὰς σοβαρὰς καὶ μάλιστα ὅταν
τοῦτο γίνῃ εἰς μεγάλῃν ἔκτασιν. Διότι ἐκ
τῶν σκασιμάτων τούτων τῶν ραγῶν ἐκρέει
ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ χυμὸς αὐτῶν καὶ δια-
βρέχει καὶ παραπλησίους ὕμεις ράγας.
Τότε καὶ ἐπὶ τῶν σκασιμάτων ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τῶν ὕγιων ραγῶν ποῦ ἔχουν διαβραχῇ
ἀπὸ τοῦς χυμοῦς τῶν βεβλαμμένων ἀναπτύσ-
σονται διάφοροι μύκητες (ὡς Βότρυτις, Πε-
νικίλιουμ κ.λ.π.). Εἶναι οἱ διάφορες μού-
χλες (σαπίσματα) ποῦ παρατηροῦμεν ἐπὶ
τῶν σταφυλῶν αἱ ὁποῖαι μαζὺ μὲ τοὺς ἰκ-
ρέοντας χυμοῦς σχηματίζουν συσσωματώ-
ματα (σβώλους) ραγῶν περιβεβλημένα μὲ
μοῦζλα, δίδουσαι εἰς τὰς σταφυλάς ἀθλίαν
ὄψιν καὶ σύστασιν.